

Ti novi kompetenčni programi pa se načrtujejo po novem kurikularnem konceptu in pomenijo uvajanje modularno grajenih in kreditno ovrednotenih programov z večjim deležem izbirnosti. »S tem se odzivamo na potrebo povečanju prožnosti in odzivnosti poklicnega in strokovnega izobraževanja. Hkrati vedno bolj večamo možnosti odraslih za pridobivanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij (certifikatni sistem) in izobraževanje po delih.« (Pevec Grm, Skubic Ermenc, 2007: 20) V novih prenovljenih programih je pomembno, da je obseg časa, ki ga vsak dijak preživi pri delodajalcu, povečan, glede na prejšnjo, »šolsko« obliko poklicnega in strokovnega izobraževanja.

Tako pri novih, kompetenčno zasnovanih programih kot pri NPK, ki so osnovane na poklicnih standardih, je novo to, da se tu kompetence združujejo v module.

»Module smo opredelili kot programske enote v izobraževalnih programih nižjega in srednjega poklicnega ter srednjega strokovnega izobraževanja. Modul je zaokrožena enota ciljev in vsebin, ki povezujejo strokovnoteoretično, praktično in splošno znanje. Posamezni moduli (ali več modulov) omogočajo pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije na podlagi poklicnih standardov, ki so podlaga izobraževalnemu programu in v skladu s predpisi, ki to urejajo.« (Pevec Grm, Skubic Ermenc, 2007: 22)

NPK so torej sistematično organiziran, razvijajoč se sistem za potrjevanje neformalno pridobljenega znanja, ki se je v Sloveniji relativno dobro prijel. Hkrati je med njimi in formalnim sistemom poklicnega in strokovnega izobraževanja kar najtesnejša povezava preko poklicnih standardov, kljub temu, da se z njimi v celoti vsebinsko ne prekrivajo.

NPK v praksi kažejo določene pomanjkljivosti: preozko kompetenčno naravnost, premalo zahtevanih vsebin splošnoizobraževalne narave, neupoštevanje v plačnem sistemu in ne vključenost v kolektivne pogodbe, relativno majhni deleži pridobljenih NPK in izrazito le z določenih področij oz. iz določenih panog (glej povzetek Analize v naslednjem odstavku). Kljub temu pa NPK vendarle predstavljajo možnost za potencialna »množična« povpraševanja po potrjevanju določenih vsebin neformalnega znanja, vendar je zaradi postopka, ki ga je pri NPK potrebno speljati, od pobude zanjo preko oblikovanja poklicnega standarda, komisij, ki presojujejo znanje kandidatov, dejansko smiselna le za znanje, ki se ali pri posameznikih pojavlja pogosto ali pa je s strani gospodarstva po njem večje povpraševanje. Čim gre za bolj specifično in redko znanje, ki ga posedujejo redki posamezniki ali pa so tudi zanje potrebe na trgu dela sorazmerno majhne, pa ni niti rentabilno, da bi le zaradi njih postavljali celotno nacionalno poklicno kvalifikacijo s postopkom,